

del: „V smrtni senci.“ Za letos je pripravljajl tretji del: „Vineta.“ Še na postelji je spisal rokopis za poglavje, katero priobčujemo v tej številki. Tako je delal, dokler je še mogel gibati z roko. Njegov duh je bil do zadnjega čvrst, in njegova neusehljiva domišljija je snovala zgodbe starih Polabcev, dokler je ni zagrnil črni zastor neizprosne smrti. Komaj vidne in skoro nečitljive so črke, s katerimi je s svinčnikom v postelji pisal zadnje poglavje.

Občutna izguba je zadela naš list in slovensko slovstvo, katero žaluje za enim svojih najboljših talentov. Dr. Matija Prelesnik je bil blaga duša, ženialen um najobsežnejšega znanja. Povest „Vineta“ ostane

Otoku pri Mošnjah. Še ko je bil dijak, se je vsa njegova rodbina izselila v Ameriko in ga pustila samega v stari domovini. Ko je Resman doslužil pri vojakih, je postal uradnik pri južni železnici. Služboval je v Zagorju in v Borovnici, v Št. Petru na Krasu, v Karlovcu, v Sisku, v Zagrebu, na Rakeku, v Divači in v Trstu, kjer je bil tajnik delavskega podpornega društva. V Nabrežini so ga kot Slovenca skrivaj imeli pod policijskim nadzorstvom. Služboval je potem v Velenju in v Zalogu. Iz Velenja bi bil moral priti v Divačo, a vlada je zahtevala, da Resmana ne smejo več poslati na Primorsko, in tako je prišel v Zalog. Pred dvema letoma je Resman šel v

RAZSTAVA VAJENŠKIH DEL V LJUBLJANI.

FOTAGR. FR. VESEL.

za zdaj nedovršena, ker bi jo bilo težko nadaljevati v originalnem, samoniklem, globokopesniškem slogu Prelesnikovem. Naj nam vstane kmalu zopet slovanski bard, ki nam bo v tako pestrih slikah predstavljal temno zgodbo srečnih in nesrečnih dni naše davne zgodovine!

Bogdanu Venedu svetila večna luč, med nami pa mu bodi časten in nevenljiv spomin!

☪

Ivan Nep. Resman. Dne 5. januarja t. l. je po kratki boleznj umrl Ivan Nep. Resman, postajenačelnik južne železnice v p. Rojen je bil 16. maja 1848 na

pokoju. Mnogo je žrtvoval za narodne namene. Podpiral je mnogo dijakov in društev, sodeloval, kjer je bila prilika, agitiral in navduševal ljudi. Pred nekaj leti je zbral svoje pesmi in jih izdal v posebni knjižici, naslovljeni „M o j a d e c a“.

Veliki koncert „Glasbene Matice“ je dne 8. jan. popolnoma uspel. Nastopilo je 160 pevcev in pevk, orkester je štel 60 članov. Skladbe so bile vse na vrhuncu glede izbere in izvajanja. Fibichova „Pomladna romanca“ nam je že znana. Poleg Vendlerjeve „Zveste ljubice“ je pa najbolj ugajala Nováková „Nesrečna vojna“, energična balada z izrazito in mogočno deklamacijo. Nekaj novega so bile Mokranj-

čeve „Srbsko - makedonske narodne pesmi z Ohrida“, v katerih je turobni značaj balkanski izražen v čudnih, vendar globoko čustvenih melodijah. Koncert je zaključil Dvořákov „Slavnostni spev“. Sodelovali so gdčna. Mira Dev (sopran), g. Julij Betetto (bas) in g. Kraus (violončelo).

Voditelji avstrijsko-ogrske politike.

Danes prinašamo slike treh mož, ki vodijo sedaj politiko našega cesarstva. Novo leto je prineslo Avstriji novega ministrskega predsednika, ker je odstopil dr. pl. Koerber. Cesar je poklical na to mesto dr. Gautschia.

Dr. Pavel baron Gautsch pl. Frankenthurn je bil rojen 26. februarja l. 1851. L. 1874. je vstopil v naučno ministrstvo, l. 1881. je postal ravnatelj Tere-

Baron Gautsch, pl. Frankenthurn,
avstrijski ministrski predsednik.

zijanske akademije. Dne 5. novembra l. 1885. je bil imenovan ministrom za uk in bogočastje v Taaffejevem kabinetu, s katerim je odstopil 12. novembra l. 1893. Kakor znano, je baron Gautsch l. 1887. odstranil več srednjih šol, sicer pa se je prilagodil intencijam grofa Taaffeja. Pozneje je bil kurator Terezijanišča, l. 1895. bil poklican v gosposko zbornico in 30. sept. 1895 je zopet prevzel naučno ministrstvo v Badenijevem kabinetu. Ko je moral grof Badenij dne 28. novembra 1897 odstopiti vsled nemške obstrukcije, je baron Gautsch bil pozvan, da sestavi novo vlado. Imel je izvršiti dve nalogi: napraviti premirje med Čehi in Nemci ter od ogrske vlade doseči za Avstrijo ugodnejšo pogodbo. Ni se mu posrečilo ne to, ne ono. V Pragi so znani nemiri onemogočili spravna pogajanja in baron Banffy, tedanji šef ogrske vlade, je odločno odklonil zvišanje ogrske kvote, kar je bil že obljubil grofu Badeniju.

Dne 5. marca 1898 je baron Gautsch odstopil, ko je še skoraj zadnji dan razveljavil znani Badenijevi jezikovni naredbi za Češko in Moravsko ter izdal novi, s katerima je hotel ukrotiti nemško obstrukcijo ter

Grof Štefan Tisza,
ogrski ministrski predsednik.

svojemu nasledniku grofu Thunu olajšati posle. Leto pozneje je bil po smrti grofa Hohenwarta imenovan predsednikom najvišjega računskega dvora. Baron Gautsch torej ni novinec na ministrskem sedežu. On pozna dobre in slabe strani avstrijskega parlamenta, ima izkušnje in pogled v zmedene parlamentarne razmere. Ker so trgovinske pogodbe malone končane in so izpremembe na ogrski nagodbi skoraj izključene, obrnil bode vso svojo skrb na notranjo politiko, da omogoči delavnost zbornice. Njegovo prvo delo je bilo, da je povabil voditelje raznih strank, da izve

Grof Agenor Goluchowski,
avstro-ogrski minister zunanjih zadev in predsednik skupnega ministrskega sveta.

za njihove zahteve. Tudi Slovenci so mu pojasnili, kaj zahtevajo.

Na Ogrskem pa ima državno krmilo v rokah grof Štefan Tisza. Hude boje je preživel ogrski parlament